

Izhaja vsak pondeljek
in četrtek ob 8. uri
— predpoldne. —
Stane za celo leto 15 L.,
za pol leta 8 L., za četrt
leta 4 L. Za inozemstvo
celo leto 80 L.
Na naročila brez
dopolnila naročnine se
ne oziramo.
Odgovorni urednik:
RICHARD OREB.

GORIŠKA STRAŽA

Številka 54.

V Gorici v ponedeljek 9. julija 1923.

Letnik VI.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglaši
se računa po dogovoru
in se plačaj vnaprej
List. izdaja konsorcij
»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk. S. Spazzal
v Trstu.
Uprava in Uredništvo:
ulica Mameli 6.
(prej Scuole).

Pismo gospodu prefektu drju. Pisenfiju v Vidmu

Gospod prefekt!

Vaše potovanje po Banjški planoti je ustvarilo, kakor poroča »Giornale di Udine«, v Vas globoko prepričanje o delavnosti in miroljubnosti slovenskega ljudstva, ki da je s srcem sprejelo Vas kot zastopnika vlade in ki da je z vsem srcem vdano novi vladni.

Gospod prefekt! Ako verno izraža menjeni list Vaše osobno prepričanje, potem Vám moram reči, da ste veliki zmoti.

Slovensko ljudstvo ni s srcem vdano novi vladni, ampak je skrajno nezaupljivo in ta nezaupljivost se vedralje veča. To je, gospod prefekt, resniča in prepričan sem, da Vám z resnico bolj ustrežem ko pa z lizunstvom.

Gledě manifestacij, ki so se ob prički potovanja vršile in se še bodo ob takih slovesnostih, vedit, da so bile in bodo posredno ali neposredno narekovane. Saj so nam bile znane slične manifestacije že za časa avstrije in ljudstvo jih je nekako zanimalivo imenovalo »parade«. Take parade se vršijo več ali manj pod pritiskom krajevnih činiteljev in, kakor je nekaj časa sem v modi, tudi s strahovanjem.

Toliko gledě na odkritosrčnost takih slovesnih parad.

Zakaj tako?

Naj narod vobče ne ljubi parad, temmanj pa pogostih parad. To je že v njegovi naravi, ki je vsa druga kakor na pr. južnoitalijanska. Zato n. pr. naš narod z nevoljo prenaša razne vsiljene in zaukazane manifestacije, kakor n. pr. tedensko klanjanje državnih trobojnici. Ne zato, ker je trobojnica laška! Tudi jugoslovenski trobojnici ali pa slovenski narodni zastavi ne bi naši ljudje delali prestanih poklonov.

Glejte v zgodovino zadnjih šest let obeh narodov. Dočim je manifestiral italijanski narod zares neštetokrat, boste našli pri našem slov. narodu na Primorskem le dve sami slovesnosti, a te so bile zares prisrčne in zato napozantne, ker je naše ljudstvo da duška svojim čustvom: o priliki majniške deklaracije 1917., ko se je zares ves narod od dekllice do starščka izreklo za združenje Slovencev, Hrvatov in Srbov in pa za časa državnozborskih volitev v rimski parlament 1921, ko je hotel narod dokonati, da je bilo vladno ljudsko štetje potvorjeno in ko je zato — brez dvojna — šlo 97% doma se nahajajočih volivcev na volišče. S tem je naše ljudstvo s plebiscitem v hotelu dokazati svojo eksistenco na tej zemlji.

Pa porečete seveda: laški Slovani težko manifestirate v taki državi, ki Vam ni povšeči.

Različna duševnost.

Ne, gospod prefekt, oglejte si pričke v Sloveniji, oz. vobče v Jugoslaviji. Nihče ne pozna ogromnega števila manifestacij v čast Neznanega vojaka; v Jugoslaviji so priredili eno samo slavnost. Ali vzemimo drug čisto priklenen primer: v stari Italiji so manifestirali tisočkrat in na tisoč načinov svojo voljo do osvoboditve neodrešenih Italijanov v Avstriji. V Sloveniji se kaj takega ne more

goditi. Enkrat so izpovedali svojo odločno voljo, da hočejo združiti vse Slovence in nič več. Pred univerzo v Ljubljani so položili v zemljo par kvadratnih decimetrov veliko ploščo s priprostim napisom: Neosvobojenem ozemlju. To je bilo vse.

S to temeljno razliko bi moral računati vsakdo, ki je poklican, da vlada Italijane in Slovane. Siliti Slovane v manifestacije se pravi jih od sebe odbijati.

S tem je dovolj dokazano, da one manifestacije niso šle iz srca, četudi je kak župan, duhovnik, učitelj ali kdo drug trikrat nasprotno izrekel.

Naš narod ne more biti vladen in fašistovski (danes se ta dva pojma pravzaprav identificirata). »Se motite«, mi porečete g. prefekt, »dokaz so slovenski člani v fašistovskih organizacijah.«

Poglejmo resnici v образ!

Gospod prefekt, le izstavite listo takih slovenskih članov ali povejte mi, koliko je teh članov in ko jih ugotovite, preglejte njih zgodovino in njih dušo.

Ko govorim o slov. narodu, mislim na 99% ljudstva in ne na izjeme, ki so vpisani v vladni stranki. To so osebe, ki bi, ako bi jutri zmagala katerakoli stranka, brž odpadli od Vaših strank in bi se zatekli k novi stranki, ako bi se jim ta spremembu zdele primerna in koristna. O teh kasnej.

Če se je v prvi dobi zmage Vaših stranke vpisalo precej Slovenev v fašistovske organizacije, je to pripisati izrednim rameram in oportunitumu. Eden se je včlanil pod pritiskom (služba, častno mesto brezposeljnost) ali je bil koristolovec ali častihlepnež. Med neizobraženo mladino so se vpisali mnogi mladiči, ki so se hoteli otresti potrebne discipline, pod katere so se čutili vsled avtoritete župana, župnika, učitelja, očeta. Če hočete poznati duše oseb prvih 3 kategorij, jih ne smete poslušati, kadar stope pred Vami, ampak se informirati, kako so govorili in govore in zagovarjajo svoj pristop k fašizmu v družini, pri sorodnikih in prejšnjih prijateljih. Ko bi, g. prefekt čuli izjave, to bi strmeli!

Ljudstvo ni slepo.

Sedaj to »navdušenje« pojenjuje Zakaj? Naravno! Upalo je ubogo ljudstvo, da bo fašizem rešil blisko vsa vprašanja. Kaj pa je učakalo: Odkar je fašizem na vlasti se 1. vojna odškodnina krči ko nikdar popravljena. Ljudstvo ve, da se je prejšnja še zanesljiva mera odškodnine vzdrževala po agitacijah in manifestacijah, ki jih je fašizem — zatrl. 2. Prej so revni Kraševci zastonj dobivali vodo, pod novo vladu pa morajo plačevati. 3. Brezposelnost se veča. Vlada odrije Slovence od javnih in priv. služb, (koliko je na pr. slov. postajenaceljnikov v Italiji? Ali je le eden?) in mesta zavzemajo Italijani. 4. Strahovanje se vrši naprej. Naše ljudstvo pa je miroljubno in strahovalce črti. 5. Dočim smo v Avstriji imeli kolikor toliko svobode v družbenem življenju, nam jo sedaj oblastva kratejo. To Vam pove vsak pastir. 6. Vlada nam krči število šol. V Istri so nam zaprli 150 šol; načelje najboljše

srednje šole so zaprte, ostanki v Idriji in na Tolminskem so le karikature prave šole. Gleda ljudskega šolstva smo že padli na dobo izpred 40 let. 7. Na sodnih nam krateje jezik. Slovenski mož in žena, stojita pred slov. sodnikom, da se poravnata, a sodnik se mora posluževati tolmača. Ali ste v kateri drugi državi slišali o kaj sličnem?

8. 9. itd. itd. Vse to je ljudstvo. In če Avstrije ni ljubilo, ki je vse te pravice dajala, kako naj ljubi novo državo? Ce naše ljudstvo ni ljubilo avstrijskih uradnikov, ki niso prizadevali niti stotinke današnjih krivic, kako naj ljubi zastopnike laške vlade?

Zaman iščete zagovornikov!

In še dve besedi o intelligentnih slov. lašistikih. Ti, kakor pravijo Vaši listi, priznavajo in se strinjajo navdušeno z vlasto.

Saj ni res! Ne prof. Bandelj ne nadučitelj Toroš v srcu in morda tudi pred svojimi ljudmi ne odobravata krivic, ki nam jih vlada dela; ker te krivice niso pomote, ampak program (vidi Mussolinijevi izjave poslancem o raznarodovanju Slovencev, beri zapisnik obeh kongresov deželne faš. zveze za Istro). Noben slov. fašist si javno ne upa teh krivic zagovarjati. Ne vem pa, kaj delajo, ko pred Vami stoje.

Ali mislite, da odobravata Toroš in Bandelj odredbo oblastva, vsled katere morajo poštni uradniki z vsemi slovenskimi strankami laški govoriti, dasi te ne znajo laški niti na prste šteeti? Naj vstane Slovenec, vpijan v fašij in maj javno pove, da je to prav!!

Nekega slov. Goričana, ki je bil v avdijenci pri Vašem predhodniku, je

vprašal prefekt: »Kaj ni res, da bi Slovenci v ev. plebiscitu glasovali za Jugoslavijo?«

Prava politika.

Odgovarjam: Kaj pa je vlada storila, da si pridobi ljudstvo?

Dosti je storila, a vse zato, da si to ljudstvo odturni.

Dva pogoja sta, ki dajeta možnost, da si država osvoji slov. narod:

1.) priznati pridobljene jezikovne pravice

2.) gospodarski ga dvigniti.

Neki Slovenec, odlikovan po rimski vlasti, je pred par tedni meni dejal:

»Ko bi vlada znala vladati naše ljudstvo, bi danes bili že vsi dobri italijanski državljanji. Pa ne znajo vladati! Naš narod ve, da Wilsonove idealne ideje niso mogoče in da je treba baš zato dogovora, ker kosi narodov morajo priti pod tujo državo. Toda ljudstvo hoče biti pravčeno in pametno vladano.«

Ali naj Vam odkrijem skrivnost, kako si vlada pridobi naš narod? Po mojem je to brezuspešno, ker vi boste sledili svojim tradicijam, ki Vas uče: čimprej potujči to ljudstvo. Če bo enkrat potujčeno, potem ne bo treba Italiji zidati trdnjav na Alpah.

To je Vaše prepričanje in Sisifo delo bi bil vsak poskus, Vas odvrniti od tega.

Vi pojdeč naprej, a cilja ne boste dosegli, ne vi, ne Vasi nasledniki, ne Vaša stranka ne katerakoli stranka.

Zal mi je, zelo žal, g. prefekt, da ne moremo sodelovati v popolni slogi in blagoslovu v prid slovenskemu in italijanskemu narodu.

RIM, na dan sv. Cirila in Metoda 1923.

Šček Virgilij
državni poslane.

Kaj se godi po svetu?

Jutri prične v rimskem parlamentu razprava o novem volilnem zakonu. Ta razprava obeta postati najvažnejša parlamentarna bitka, kar jih je doživelja Italija po svetovni vojni. Že mesec dni se pripravljajo vse stranke na ta odločilni trenotek. Fašistska vlada je združila in organizirala vse svoje sile, da izide iz započete borbe zmagonosno.

Kakor za časa kongresa v Toriu stojita tudi danes Mussolini in Sturzo kot glavna tekmeča na političnem pozorišču. Razlika je v tem, da je današnji položaj neprimerno težavnejši in da je bitka, ki se ima odločiti, neprimerno važnejša. Danes zahtevajo fašisti od parlamenta zakon, ki naj jim omogoči v državi in parlamentu absolutno oblast za bodočnost. Od zadržanja ljudske stranke je odvisno, ali se zahteva fašistovske vlade v parlamentu izpolni ali zavrne. Giolittijev glasilo »Stampa« poudarja, da je Sturzo gospodar položaja. Ako se mu posreči, da bo glasovalo od 106 ljudovskih poslancev približno 80 proti vladnemu predlogu, je nov volilni red propadel. Tega se Mussolini prav dobro zaveda in zato je skušal tudi to pot razpeti vrste ljudske stranke.

Boj proti Sturzu.

Ko bi se mu posrečilo, da odcepi vsaj 30 poslancev od enotnega bloka Sturzovih pristašev, bi bil volilni red pod streho. Zato je fašistovska stran-

ka napela vse strune, da zanesje spor v ljudsko stranko in zmanjša njen obojno moč. Jasno je bilo zanje in za vse politično misleče ljudi v Italiji, da je oseba Sturzova tista, ki drži ljudovske vrste v svojih rokah, da je on tisti, ki vodi ljudsko stranko bližajočo se bitko. Ako pade Sturzo, se zruši fronta cele stranke. Zato so začeli fašistovski listi velikopotezno gonijo proti glavnemu tajniku Ijdovcev. Pritisnili so na Vatikan in zahtevali, da se mora izreči proti Sturzu, ker je katoliški duhovnik in se kot tak ne sme vtikati v politiko. Namigavali so, da čakajo Katoliško cerkev hudi časi, ako ne odstrani Sturza iz političnega življenja. Fašizem je doslej Cerkev podpiral, toda v bodoče ji bo nasproten, če ne ugodi tej zahtevi. Sturzo je največja ovira miru in sprave v državi in nam pade vsa odgovornost, ako pride v Italiji do notranjih homati. Torej preč s Sturzom in mir se nasegli v deželi. Tem pritiskom in grožnjem se Vatikan seveda ni vdal, temveč izjavil, da se Cerkev ne more vtikovati v politične borbe strank, ker stoji nad njimi. Poskus fašizma se je torej ponesrečil. Toda to ni bilo edino orožje fašistov. Poskusili so tudi pritegnili kolikor mogoče veliko ljudovskih poslancev na svojo stran in jih pognati v boj proti Sturzu. Vendar tudi ta poskus ni rodil zaželenega uspeha.

Plebiscit odobravanja

Nekateri desničarji, po večini grofje, knezi, veleposestniki in generali, so se sicer izjavili za volilni zakon fašistov, toda kaj tehta mnenje te male peščice aristokratov, ko se je vzdignilo v ljudski stranki cele države naravnost veličastno odobravanje Sturzove politike? Od Vidma do Sicilije dežujejo iz odsekov ljudske stranke v Rim resolucije, v katerih se izreka Sturzu zaupanje in ga pristaši pozivajo, naj vodi započeti boj do konca. Te je plebiscit, kakor ga Sturzo ni še doživel. Njegovo stališče se je utrdilo, njegov vpliv je zopet zrastel. Toda ne smemo si misliti, da je položaj ljudske stranke lahek. Nasprotno! Morda ni stal še nikdar Sturzo pred tako resno odločitvijo. Kajti zavedati se moramo, da ima glasovanje proti vladi lahko nedogledne posledice. Kaj bi se zgodilo, ko bi v parlamentu volilni zakon propadel?

Pred resnimi zapetljaji?

Prva posledica bi bila, da ostane Mussolinijeva vlada v manjšini. Kaj to pomeni? To pomeni, da bi imela vlada večino parlamenta proti sebi in bi moral po parlamentarnih navadah odstopiti. Ali bi Mussolini v tem slučaju res odstopil? Ali bi zapustili fašisti državno krmilo, ki jim ga je dala revolucija? Po našem mnenju je to izključeno. Fašisti ne bodo za nobeno ceno zapustili vlade, tudi ne za ceno nove revolucije. Raje razbijajo parlament, kakor da bi spustili vajeti države iz rok. To vedo oni prav dobro in ravno tako vse ostale stranke države. Kaj se torej zgodi, ako propade volilni zakon? Fašisti ostanejo na vladi in zagospodarijo, če je treba, brez parlamenta.

Cista in odkrita diktatura ene stranke. Ali je v naši dobi taka vladu mogoča in vzdržljiva? Koliko časa bi mogla trajati? Če se fašisti odločijo za diktaturo, pridejo nad državo težki časi. Nekateri politiki zahtevajo zato od Sturza, naj raje sprejme volilni zakon in reši tako državo preteče nevarnosti.

Mogoče pa je še eno: fašisti razpustijo nemudoma parlament in razpišejo volitve po današnjem zakonu. V tem slučaju bi se pa poslužili vseh sredstev in tudi nasilja, da odnesajo kljub vsemu pri volitvah absolutno večino glasov. V boj bi stopili njih oboroženi oddelki in pritisnil ob tla vse politične tekmece. Italija bi doživel volitve z ognjem in mečem. Ta možnost ni izključena, kajti fašisti želijo ostati za vsako ceno na vladi. Oni so prepričani, da je to njih dolžnost, ker zahteva to blagor Italije.

»Vse sem premislil!«

Tudi v tem primeru bi prišli nad Italijo težki in žalostni časi. Kaj bi pomagala ljudski stranki zmaga v parlamentu, če bi jo moralno plačati ljudstvo na lastni koži med volitvami? Če ne zlepa, bi pa zgrda prišla fašisti do večine.

Te in enake bi utegnile biti posledice vladnega poraza v parlamentu. Resne in usodepolne posledice za državo! Se bo torej Sturzo odločil za boj do skrajnosti ali se v zadnjem času premisli? Težko je prorokovati. Toda vse kaže, da se Sturzo ne bo strašil zadnjih posledic. Kajti njegovo zadržanje se do današnjega dne ni prav nič omililo. Vsi sklepni njegove stranke govore prav odločno in trdno govorico. Sturzo se jasno zaveda, kaj dela in ve dobro kakšna odgovornost leži na njegovih ramenih. Ko so ga nekatere osebe pred dnevi opozorile na posledice, ki pridejo lahko na dejelo in njegovo stranko, ako vztraja do konca v svoji nepotpustljivosti, tedaj je sicilijanski duhovnik odgovoril: »Vse sem premislil: prosim le Boga, da me razsvetli in mi stoji ob strani.«

Iz teh besed je razvidno, da se bo njegova stranka vrgla jutri najbrže v odločilno bitko, naj pride, kar hoče.

Mi zremo z največjo napetostjo na parlamentarno borbo v dalnjem Rihu, ker se zavedamo, da je odvisna od nje usoda italijanskih strank in politični razvoj celokupne države.

Velika Jugoslavija.

Poleg notranjepolitičnih razmer vzbujajo v Jugoslaviji največjo pozornost še vedno odnosa do Bolgarije. Padec Stambolijskega je tolike važnosti za politično življenje Jugoslovjanov, da se bodo čutile posledice morda še dolgo, dolgo vrsto let. Kaj pomeni smrt Stambolijskega za Jugoslavijo, vidimo šele sedaj, ko so prišli na dan vsi tajni dokumenti Stambolijskeve politike. Voditelj bolgarske kmečke stranke ni hotel le živeti z Jugoslavijo v prijateljskih odnosa, temveč je imel namen povrnati s Srbi za vselej vse spore in se združiti z njimi v eno državo. Novo državo je imenoval »Jugoslovenski imperij« in v njegovih listinah so našli že ustavni načrt te Velike Jugoslavije. Misel na združitev z Bolgari je stara. Saj so že davno pred svetovno vojsko sanjali o tem srbski in bolgarski državniki. Vendar je ta zdrava misel zadevala ob velikanske ovire. Med Srbi in Bolgari je ležalo sporno ozemlje Makedonije. Makedonijo so hoteli zase Srbi, zahtevali so jo Bolgari. Na eni in na drugi strani se niso hoteli odreči tej važni zemlji. Makedonija je bila vzrok vseh

sporov in vojska med Srbi in Bolgari, Makedonija je ovirala združitev obeh bratskih narodov.

Odstranjena zapreka.

Dokler ni bilo rešeno vprašanje Makedonije, ni bilo mogoče niti misliti na zedinjenje. Tega se je Stambolijski dobro zavedal. Zato se je odločil, da prereže z mečem zamotani makedonski vozel. Odrekel se je kratko in malo makedonski zemlji in jo prepustil Srbam. Nastopil je proti makedonskim iridentistom celo z oboroženo silo. Zato so se pa Srbi obvezali, da podprejo bolgarske zahteve na zapadno Trakijo ob Egejskem morju. Srbi naj iščejo izhod na Solun, Bolgari na Egejsko morje. S tem so bili Srbi glede Makedonije pomirjeni in zedinjenje se je bližalo s

hitrimi koraki. Niso pa bili s tem zadowoljni makedonski nacionalisti. Očitali so Stambolijskemu, da je izdal Makedonijo, se uprli in ga vničili. S tem je združenje Bolgarov v Veliko Jugoslavijo za enkrat pokopano. Seveda v veliko zadoščenje Romunije, Grčije in Italije. Kajti vse te države so gledale z neprijetnimi občutki na veliko jugoslovensko državo, ki bi postala gospodarica Balkana. Saj bi bili imeli Jugoslovani eno izmed prvih držav v Evropi.

Toda gibanje za ujedinjenje vseh Jugoslovanov se kljub smrti Stambolijskega ne more vničiti. Prej ali slein pride zopet do moči in bo rastlo toliko časa, dokler ne bodo združeni Bolgari, Srbi, Hrvati in Slovenci v eni veliki balkanski državi.

DNEVNE VESTI.

Profesor Fogar tržaški škof.

Kakor smo zvedeli iz Rima, je imenovan dr. Alojzij Fogar, profesor ne Centralnem semenišču v Gorici, za tržaškoprskoga škofa. Novi škof je znan tudi med goriškimi Slovenci, ker je bil več let katehet na gimnaziji in vsgajal tam tudi slovensko mladino. Po svojem značaju je prijazen, demokratičen in nepristranski.

Zato uživa tudi med Slovenci dober sloves in preprčani smo, da bo našemu ljudstvu pravičen škof.

Profesorju Fogarju prisrčno čestitamo!

Kje ste pustili Gorico?

V Vidmu so se zbrali te dni zastopniki fašistovske stranke in sklenili resolucijo, v kateri zahtevajo od vlade, naj zgradi že enkrat železnico Predil-Trst. Resolucija je lepa, a zelo žalostna. Kajti vsak na Goriškem ve, da gre železnica iz Predila lahko preko Gorice ali pa preko Vidma v Trst. To ni vseeno. Če gre preko Vidma, je Gorica odrezana in še tisti majhni promet, ki pride iz Jesenic, bo vničen. Gorica bi bila strašno udarjena. In res! V resoluciji ne govorijo fašisti nič o Gorici, pač pa o Vidmu. Kaj porečajo nato goriški fašisti? Kakobodo zagovarjali to politiko?

Brezposelnim invalidom!

Vsi brezposelnim vojnim invalidi kr. italijanske in bivške avstro-ogrške armade, ki so italijanski državljanji in za katere velja zakon Labriola o prisilnem nameščanju invalidov, so vabljeni, da vložijo prošnje za službo na sledeči naslov: Rappresentanza dell'Opera Nazionale per gli invalidi, Trieste, via Timaeus št. 3. Obrazci za prošnje se dober istotam. Goriški invalidi sprejmejo pa obrazce v Gorici via Mazzini št. 7/II. nadstropje. Prošnje je treba vložiti najkasneje do 20. julija 1923.

Vojni kurati v Narodni brambi.

Kakor poročajo listi, mislijo nastaviti fašisti v Narodni brambi vojne kurate. Kako bo šlo, ne vemo, kmorajo biti vendar vsi člani Narodne brambe obenem pristaši fašistovske stranke.

Telefonska zveza med Trbižem in Bovecem.

Kakor smo zvedeli, se ustvari v kratkem telefonska zveza med Bovcem in Trbižem. Tako bo mogoče telefonirati iz Trbiža naravnost v Goricu.

Tržaški «Lavoratore» prepovedan.

Vlada je prepovedala nadaljnje tiskanje komunističnega dnevnika «Lavoratore», ker je priobčil zelo oster članek: «Sovraštvo». Tako so zgubili primorski komunisti svoj edini dnevnik. To je drugič, da je oblastvo ustavilo «Lavoratore».

V petek so poskusili fašisti napad na tiskarno, pa so jih zadržali orožniki. Pač pa so vrgli več bomb v Delavske zbornico.

Žetveni in setveni dopusti za letnik 1903.

Kakor poroča vojaški uradni list, je sklenil vojni minister, da dovoli vojakom letnika 1903 žetveni in setveni dopust 10ih dni. V poštev prihajaio mala posestva. Dopusti bodo trajali od 1. septembra 1923 do 30. aprila 1924. Dopust prejmejo le vojaki, ki opravljajo redno vojaško službo.

Se vedno niso šli iz framasonskih lož.

V Florenci je izdala fašistovska stranka poziv na svoje pristaše, da ne smejte člani framasonskih lož, ker delajo framasoni z vsemi silami proti vladu in sejejo razdor v fašistovske stranke.

Kakor vidimo, je kljub prepovedi ostalo še precej fašistov v tajni organizaciji prostozidarjev.

XV.**Solnčni vzhod.**

Mesec dni kesneje — na večer 20. avgusta — sta se Simon Ford in njegova žena Madge poslovila od štirih potnikov, ki sta jim želela največjo srečo in ki so se ravno odpravljali na odhod.

James Star, Harry in Jack Ryan so hoteli namreč povesti Nell na povratak je zemlje, ki nanjo njena noge do sedaj še ni stopila; povesti so jo hoteli v bleskovito osvetje, čigar žarkost pa niso doslej občutile njene oči.

Izlet naj bi trajal dva dni. James Starr se je s Harryjem soglasil, da naj deklica v osemnajstih urah vidi vse, česar imela prilike v premogovniku, najrazličnejše slike, živo panoramo z mesti, pokrajinami, gorami, rekami, jezeri, zalivi in morji...

Ravno v tem delu Škotske, med Edinburghom in Glasgowom je naračava nakopičila vsa svoja zemeljska čudesa.

JULES VERNE:

ČRNA INDIJA

ROMAN.
Prosto poslovenil Z. Z.

Simon Ford si je z vso iskrenostjo svojega srca želel, da bi se poroka Harryja z mlado deklico obhajala v Cityju z vsemi svečanostmi, ki bodo vzbudile veliko pozornost med rudarji v Aberfoylu.

Še nekdo drugi je iskreno želel zvezo med Harryjem in Nell, to je bil inženier James Starr. Predvsem je mislil pri tem na srečo obeh mladih ljudi. Pa tudi razlog splošnega pomena mu je narekoval to srčno željo. Kot znano so Jamesa Starra še vedno težila neka domnevanja, čeprav še zdaj neopravičena. Nell je bila očividno edina, ki je vedela za skrivnost premogove Jame, za skrivnost, ki je bila še vedno zakrita. Ali naj aberfoylskim rudarjem še naprej preti nesreča? Kako bi se mo-

gli proti temu zavarovati, dokler niso niti znali, odkod da izvira ta nesreča in katere osebe tu sodelujejo? Nell ni hotela do sedaj ničesar izpostaviti, je modroval inženier, toda kar je drugim zamolčala, tega ne bo mogla skrivati svojemu soprogu, ki bi mu lahko pretila velika nesreča in zato je važno, da se upostavi zakonska vez kot najboljša obramba.

Tako je modroval James Starr in govoril ni brez logike. Svoje misli je razdelil tudi staremu Simonu, ki je enako želel in pričakoval. Ni bilo to rej zadržka, da postane Harry Nellin zakonski mož. Kedo bi pa tudi ugovarjal?! Harry in Nell sta se ljubila in postarni starši druge snahe tudi žezeleli niso.

Harryjevi tovariši pa so se veselili njegove sreče, ki so mu jo privoščili, saj jo je po njihovem mnenju tudi krvavo zaslužil. Mlada deklica je bila pa tudi popolnoma neodvisna in pri njej je odločevalo le njeno srečo.

Toda če so bili vsi ti dobri ljudje mnenja, da ne more zaročki nihče ovi-

rati, kako to, da se je iz najskrivnejšega kota novega Aberfoyla priplazilo čudezno bitje, katero se je neslišno plazilo po temi, ko so oburi počitka pogasili električne luči in se čez ves kraj zgrnila noč. Kak nagon je vodil to semco skozi razne tako ozke galerije, da bi skoraj mislili, da so nepremakljive?

Zakaj je to zagonetno bitje skušalo vedno laziti proti bregovom Malcolmskega jezera? Zakaj se je trdovratno obrnilo vedno proti stanovanju Simona Forda in sicer tako lokavko, da je do sedaj še vedno ostalo neopazeno?

Zakaj se je pririnilo do oken kotaže in skušalo prisluškovati nekaterim pomenkom v hiši?

In če je to bitje prestreglo kaj posameznih besed, zakaj je potem njegova stisnjena pest zažugala proti mirnemu stanovanju? Zakaj so se nato preko njegovih razlučenih ustnic vsule besede:

»Ona in on — nikdar!«

Dve novi maši

sta bili te dni na Sv. Gori. V nedeljo 1. t. m. je prvič pel pri Mariji g. Lavrenčič e Vipavskega, v pondeljek pa so peli g. Kosu med njegovo prvo daritvijo domače pesni. Dve bolj skromni slavnosti, a tem bolj ljubki, prisrčni. Povsod je sum, a pri Marij je mir. To je vleklo naša novomašnika tja gor. Ohrani Vaju Bog v tem duhu do konca!

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Organizaciji tobakanarjev. Radi pomaganja prostora izostalo. Prihodnjič.

† Dr. Rudolf Gruntar.

Že dva meseca so govorili o njegovi bolezni, a upali smo, da bo njegova krepka narava bolezen prestala. Izne-nada nas je zadeila vest, da je dne 5. julija na praznik sv. Cirila in Metoda preminul. Z žalostjo pisemo te vrstice.

Dr. Rudolf Gruntar je bil pred 50 leti rojen v našem Kobaridu. Srednje sole je isvršil v Gorici — tu je stanoval pri rajnem prof. Kraglu — in v Ljubljani, kjer je maturiral. Po maturi je služil v 18. hrvaskem polku. Imel je lepe spomine iz Hrvatske. Ko je odslužil vojake, je študiral jus s podporo svojega strica, manega mectna, slovenskega notarja Ignacija Gruntarja. Po izvršeni sodni praksi in koncipientskih letih je odprl svojo pisarno v Tolminu.

S tem se je začelo plodonosno javno delo dr. Gruntarja v naših hribih, ki ga je vojska le za malo časa pretrgala. Slušal je do superarbitracije kot politični osužljivec, degradiran, po raznih kadrin na Štajerskem.

Njegovo delo je bilo podrobno. Bil je svojemu ljudstvu ne samo odvetnik, temveč pravi oče, priatelj in svetovalec. Steherni tolminski kmetič in zadnji pastir v cerkljanski Davči ga je poznal in, te je potreboval sveta, se je nanj obrnil. Ako si stal le nekoliko časa na trgu v Cerknem v vojnih in povojnih letih, si gotovo zadel na moža, staro mamico tudi otroka, ki te je vprašal po dr. dr. Gruntarju. »Kaj pa je mati?« se je kmalu oglašil dr. Gruntar in tedaj si mislil o rekviziciji o pohojenem zitu, o prošnji za oprostitev iz vojaške službe, davčnih težavah, da tudi za tolmača se je dal vporabiti pri civilnih in vojaških oblastih. V stanite, cerkljanski kmetje, invalidi itd. ter povejte, komu izmed vas je Gruntar svojo pomoč kedaj odpovedal?

Pa ne samo kmetom tudi veljakom naših hribov je bil rajni v vojni in povojni zmedzi zakonov, odlokov, postav, predpisov, upravnih sprememb, pravi weštar, nikdar surov, nikdar nervozan, nikdar siten. To so bile lepe lastnosti moža, ki ga danes krije rodna kobariska prst.

Polično se rajni ni veliko izpostavljal. Pred vojno je kandidiral na Gabersčekovem programu za državnega poslanca proti dr. Gregorčiču. Njegovi živahn shodi, njegova priljubljenost je bila prava nevarnost za dr. dr. Gregorčiča. Le-ta se je imel zahvaliti za svojo zmago politično ustaljeni zavesti volivcev S. L. S. in pa svoji popularnosti v tej borbi zoper dr. dr. Gruntarja, ki osebno ni imel sovražnika.

Po vojski se je le še enkrat malce javno izpostavil, ko je kot zastopnik Cerkljanov utemeljeval, zahteval in izvojeval na sestanku zaupnikov v Gorici kandidaturo poslanca Ščeka.

Kako zaupanje si je priboril med ljudstvom, priča njegova izvolitev za župana v Cerknem, nasi največji gorski občini. Užitek je bil poslušati rajnega, ko je razvijal po izvotivi svoj program. Niso mu bile tuje potrebe ljudstva, bil je socialno dobro orientiran in lokalnim gospodarskim, moralnim, narodnim in verskim potrebam v tem govoru izreden tolmač.

Tudi naši duhovščini je storil uslugo. Tisti, ki niso plačali doklad na osebno dohodnino, se imajo zahvaliti rekurzu, ki ga je vložil zoper doklado dr. Gruntar.

Koliko prijateljev je rajni imel med našo inteligenco po celi deželi, je pričal njegov pogreb.

Vsem nebrojnim njegovim častilcem, prijateljem in znancem pa naj veljajo besede, ki jih je govoril Cerkljanom, ko so mu izrazili željo, da mislijo napraviti spominsko ploščo vsem domaćim padlim vojakom: »Ne stavimo denarja

v kamen, postavimo rajsi živ spomenik sužnjem Avstrije — občinsko dobrodelno ustanovo, od katere bodo imeli reveži dobiček.«

In sedaj te markantne postave — drja Gruntarja — ni več med živimi. Bog mu daj večni mir in lahka mu zemljiča v bližini Paglaruzzija in Simona!

Kaj je novega na deželi**MIREN.**

Na dan sv. Petra in Pavla je videl Miren prekrasno razstavo šolskih izdelkov. Obrtna nadaljevalna šola za fante in dekleta se je nad vse pričakovanje dobro izkazala. V kolarski, kovački in zidarski stroki si videl razstavljeni različni načrte, ki so bili naravnost popolni. Izredno lepo je učinkovala iz kamna izklesana glava psa, ki ima umetniško veljavno. Ženski oddelek je bil bogat in zelo pester. Videl si vezenine, perilo z bolgarskimi narodnimi motivi in mnogo drugega.

Pomembnost razstave temelji posebno v tem, da so bila razstavljena tudi dela deklet, ki so se prostovoljno javila v šolo. Celo iz bližnjih vasi so hitela v Miren dekleta k pouku.

Prostovoljno organiziran pouk naj bo pobuda za ostale šole naše dežele. Čast gošpodčnam učiteljicam, gospodu voditelju in učiteljem. Miren se je zopet izkazal v svojem starem razmahu in napredku.

Razstavo so obiskali tudi zastopniki Trgovske in obrtne zbornice iz Gorice.

DORNBERG.

Sestdesetletnica »Slovenske Čitalnice« v Dornbergu bo gotovo ena največjih prireditvev, ki se pripravljajo za letošnje poletje na kulturnem polju Goriske. Videli bomo tu telovadce skoro vseh z delujočih telovadnih zborov Primorske. Za njimi nastopi tudi četa mladih telovadkinj. Razni pevski zbori bodo prepevali naše mile posmice in »Goriski Godbeni krožek« nam bo neutrudljivo sviral. Tako bo minul popoldan nedelje 15. julija v slavnostnem razpoloženju. Proti večeru pa vprizorijo čitalničarji kot slavnostno predstavo Finzgarjevo »Našo kri«. Ime »Naša kri« in ime Finzgar, naš sedanji najboljši pisatelj, ki je to igro spisal, naj privedeta svakogar v posojilnično dvorano!

SEBRELJE.

Letošnja letina nam je obetala zelo veliko krme. Upali smo, da si bo naša živinoreja zopet opomogla. Lansko leto smo morali namreč radi pomanjkanja krme odprodati mnogo živine, vsled česar je živinoreja zelo trpela. Neprestani dež pa grozi, da sena ne bomo mogli posušiti in se je zato naše upanje na zboljšanje stanja naše živine zelo skrilo. Žitu manjka solnca, zato bo pozna zetev in bo za setev ajde in ožime primanjkovalo časa.

Dovolite, da javimo javnosti začlostno kroniko o številnih slučajih smrtnih, ki smo jih doživelj v zadnjih mesecih: Dne 29. maja je umrla Marija Rejec, županova hčerka, po dolgo trajni bolezni. Bila je splošno priljubljena deklica, kar je pokazal tudi njen pogreb, katerega se je vdeležilo na stotine ljudstva. Dne 30. m. smo doživelj redek slučaj, da smo imeli na en dan dva pogreba: pokopali smo 23 letno Marijo Kogoj, edino doma bivajočo hčerko premožnega tukajnjega posestnika in pa Terezijo Carli. V nedeljo dne 1. t. m. je umrla Marija Polak od h. št. 144., dne 3. t. m. pa Jožef Medved od h. št. 21. Smrt ima tedaj res bogato zetev. Preostalim naše sožalje, ranjkim večni miri.

VIŠNJEVIK V BRDIH. (Hitri brzojavci.)

Dne 1. t. m. je bila na Slapu ob Idriji oddana brzojavka, naslovljena na Novinca Mateja v Višnjeviku pri Kojskem; vsebovala je sporočilo o smrti sestre Emilije. In sedaj ljudje božji čuje in strmite: dne 4. t. m. dopoldne je brzojavka po ludih trudapolnih zaprekah

postavimo rajsi živ spomenik sužnjem Avstrije — občinsko dobrodelno ustanovo, od katere bodo imeli reveži dobiček.«

In sedaj te markantne postave — drja Gruntarja — ni več med živimi. Bog mu daj večni mir in lahka mu zemljiča v bližini Paglaruzzija in Simona!

TEMNICA.

V Temnici na Krasu je umrla dne 20. m. m. v cvetu svoje mladosti dekle Pavla Rogelja. Pogreb se je vršil 22. ob obilni udeležbi domačinov. N. p. v. m.!

IDERSKO.

Na planini Matajur so 29. minulega meseca ponoči okrog pol 11 h ukradli neznanati tatovi posestniku Francu Kranjcu v Mlinskem št. 3, konja in kobilu. Konj je dve leti star, visoke rasti, ima dolgo rudečo grivo, na glavi pa belo lisso. Kobila iste starosti širokih stegen, simla ima na prednji nogi rano, katero je zadobila na planini.

Kdor bi konja spoznal za prava, naj nemudoma brzojavci g. županu v Idesku posta Kobarid (Caporetto). Dotičnik dobí 500 lir nagrade.

VALUTA.

Dne 7. julija si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 24.60 — 24.90 l.
za 100 avstr. krov — 3.8 — 3.5 st.
za 1 dolär — 23.70 — 23.85 l.
za 1 funt 108.30 — 108.75 l.

DAROVJ.

Za Alojzijevišče: Sl. Hranilnica in posojilnica v Bovcu 100 L. Prisrčna hvala!

NAZNANILLO.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu, da sem na novo otvoril svoj fotografični atelje

„Helios“ v Idriji

Za mnogobrojen obisk se priporočam.

Srečko Bajt.

URADNICA, zmožna knjigovodstva, stenografije in strojepisja, slovenske, nemščine, srbo-hrvatske in nekoliko italijanske, isče službo. Ponudbe na »Stražo« pod: »3 letna praksa«.

POZOR!**na staro slovensko tvrdko**

Razprodajam pohištvo po tako značilen cenah in sicer

Omare . . .	od 200 lir naprej
posteljnake . . .	90 . . .
vzmeti (šušte) . . .	70 . . .
blazine . . .	60 . . .
kompletne spalnice 800 . . .	800 . . .

Velika Izbera navadnih in finejših sob, kakor tudi železnih posteljnakov.

Priporoča se

Ant. Breščak

največja zaloga pohištva na Goriskem z lastno tevarno v Gorici, Via Carducci 14 (prej Gospodska ulica) in V. C. Favetti št. 3

VABILO

k rednemu občnemu zboru Hranilnice in posojilnice v Dornbergu, ki se bo vršil v nedeljo 22. julija t. l. ob 10. uri predpoldne v posojilnični dvorani s sledenim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev računskega zaključka za leto 1922. 3. Volitev načelstva. 4. Volitev nadzorstva. Pristop imajo samo zadružni člani.

K obilni vdeležbi vabi.

Odbor.

Dobre jedi - se vsak veseli:
Zato kupujte Pekate:
So najcnejše, ker se zelo nakuhajo.

Pozor!

Radi preselitve je na prodaj hiša in nekaj manj kot ena njiva zemljišča. Poslopje leži poleg glav. ceste Gorica-Dornberg zraven škofovsko opekarne na Dombravi in je oddaljeno približno 10 m od postaje Voleja drage, na primerenem prostoru, pripravno za vsako obrt. V hiši se nahaja prodajalna monopolov, vinotoč in žganjetov. Le pismene ponudbe se sprejemajo do 18/8 1923. na naslov: Alojzij Francetič, Vogersko 163 p. Voleja draga.

ZDRAVNIK**dr. Rado Sfiligoj**

se je vrnil ter ordinuje za kirurgijo, porodništvo in ženske bolezni

**v Gorici, Via Mameli št. 8-1.
od 9. — 11. in 14. — 15.**

ADRIA ČEVLJI

izdelek „Čevljarske zadruge v Mirnu“

Lastne prodajalne:

GORICA, Corso G. Verdi 22
TRST, Via dei Rettori 1.

ZAHVALA.

Ob priliki pogreba naše ljube soproge, matere gospe

Viktorije Vodopivec, nadučiteljeve v Kamnjah, dne 6. t. m. izrekava najsrneješo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa g. župniku, okoličanskemu učiteljstvu, domačima g. g. učiteljem in čolskim učencem, koji so pokazali s svojo navzočnostjo naklonjenost in spoznavanje do blage pokojnice — Bog povrni stoterno vsem.

Kamnje 6. julija 1923.

ostala

Žalujoča Janko in Joško.

Trgovski pomočnik isče dela bodisi v kaki trgovini ali kje drugje. Gre tudi na deželo. — Naslov pove fiprava.

Ivan Cotič

kamnoseški mojster

SOVODNJE pri GORICI

se priporoča cenj. občinstvu za izdelavo nagrobnih spomenikov in drugih v to stroko spadajočih del.

Županstvo v Cerknem naznanja žalostno vest, da je gospod

Dr. RUDOLF GRUNTAR,

bivši župan in odvetnik v Cerknem dne 5. t. m. ob 3. uri zjutraj v Bovcu izdihnil svojo blago dušo.

Velezasluženemu pokojniku časten spomin

**Znatno
Znižanje cen**

RADI RAZPUSTA TRGOVINE
LUKSURIJOZNEGA
IN NAVADNEGA

Pohištva

GORICA — VIA MORELLI N. 48.

MLIN na prodaj, melje dnevno 100 q. vodna moč. Naslov pri upravi Goriske Straže.

Kmetovalci!

Kdor želi TOMAŽEVO ŽLINDRO, kalijev sol ali druga umetna gnojila, naj jih naroči pri domači hranilnici ali zadrugi, v Gorški okolici pa pri

Zadružni Zvezi v Gorici

CORSO GIUSEPPE VERDI 37, I. nadstropje.

POHIŠTVO.

Poročne sobe kompletne, kuhinje, omare, predalčnike, posteljnake, ponočne omarice, mize, vzmeti (šušte), blazine, stolice i.t.d.

Prodaja po znižanih cenah

Produktivna zadruga solkanskik mizariev v Solkanu, Sočebra-nova 91. v Gorici.

Piazza De Amicis 7 (Trg na Kornu) — Piazza S. Antonio 9 (Na starem placu)

VELIKE ZALOGE**PO ZNIŽANIH CENAH**

izredna prodaja na račun tovarnarjev

NA DEBELO IN DROBNO**VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM**

Glavna zaloga v Milanu.

Vračamo se k cenam iz prejšnjih časov. Velika množina naročil in naših odjemalcev je najboljši dokaz, da so naše cene nizke. Opozarjam slavno občinstvo, da smo ravnokar prejeli veliko zalogu vseh predmetov in smo v položaju prodajati direktno konsumentom po cenah iz tovarne.

Via Savorgnana št. 5, vogal Via Cavour.**Naštejemo nekaj kosov:**

Brisače „Nido ape“	L. 295	Švicarska vezenina	L. 2.50	Angleško lahko blago	L. 3.95
Obrobljene žezne rute	—75	Volnene brisače	2.75	Ženski jopiči	5.90
Možke nogovice	1.10	Ženske, črne in barvane negavice	2.95	Vezena spodnja krila	9.90
Čajni prtiči	1.25	Domače platno m. po	2.80	Gombinouses za gospe	15.50
Cvirnati	2.50	Pletene ovratnice	3.50	Rjuhe z robom a jour	29.90
Gobasti	1.90	Srajce vezene	9.50	Posteljna odeja	29.90
Kuhinjske brisače	1.90	Ženski jopiči, vezeni	3.50	Volnena odeja	29.90
Obrobljeni prtiči	2.50	Dvonitno suknjo 100 cm, m	4.25	Limnata blazina	49.90
Madapolam, m. po	2.50	Preproge za pred posteljo	4.90	Vezene rjuha za 2 osebi	49.90
				Borbane odeje	64.90

Bogata izbera moškega in ženskega blaga — Žametno blago za lovce — Izgotovljeno perilo — Bombaževina — Navadno in suknja iz lana — Prti in prtiči — Namizno perilo — Maje — Chabhe — Robci — Brisače — Bela in barvana spugna — Preproge — Zavese — Prevlake — Za mobiljo — Posteljne odeje — Volnene odeje — Rastlinska žima — Opreme za neveste, za prenočišča, za zavode, za penzijone, blazine izgotovljene iz naravne in rastlinske žime.

Trgovina je odprta od 8. ure zjutraj do 18. ure popoldne.

Na debelo in drobno.

- STALNE CENE -

Blago, ki ne zadovolji kupca bodisi radi cene ali pa radi kakovosti, se lahko vrne.

Posebni popusti za razprodajalce.

Dobi se tudi posebno blago za duhovnike. — Neposreden uvoz volne za matrace.